

[https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-310-5\(1\)-29](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-310-5(1)-29)

УДК 330

Микола GERMAN

Державний університет «Житомирська Політехніка»

<https://orcid.org/0000-0001-5318-0410>

e-mail: herman.kolya@gmail.com

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЙОГО ФІНАНСОВИЙ СТАН

В статті теоретично обґрунтовано класифікацію управління фінансовими ресурсами на підприємстві. Досліджено термін «фінансові ресурси», виявлено їх функцій. Визначено фактори фінансово-економічного механізму управління підприємством. Охарактеризовано різні підходи до класифікацій фінансових ресурсів. Розроблено етапи управління фінансовими ресурсами на підприємстві та їх вплив на фінансовий стан.

Ключові слова: управління, фінансові ресурси, підприємство, фінансовий стан, управління підприємством.

Mykola HERMAN

Zhytomyr Polytechnic State University

MANAGEMENT OF THE FINANCIAL RESOURCES OF THE ENTERPRISE AND ITS IMPACT ON ITS FINANCIAL CONDITION

Financial resources are the basis of entrepreneurial activity. After all, it is they who create the necessary material basis for the functioning of the business in the market, providing what consumers want. Their lack of business can become a very powerful brake on development. All classifications of financial resources of enterprises have certain differences, which are mainly reflected in the concepts, classification tools and signs of classification of various types of financial resources of enterprises. Therefore, the most common is the classification of financial resources according to the source of their formation, according to which three main categories can be distinguished: own, borrowed and borrowed. But in practice, only the first group is clearly distinguished, and the second and third groups are often used in combination. These funds, in turn, fall at various stages of economic operations, under the pressure of internal and external factors. At the same time, the financial resources of the joint-stock company can be directed to current costs of production and sale of products, repayment of obligations of the financial and banking systems, expansion of reproduction and development of enterprises, formation of financial reserves for investment, charitable purposes, sponsorship, etc. Management of financial resources is a set of interrelated elements – a subject (financial manager), an object (financial flow), a goal (creating a repository of resources from appropriate sources and ensuring the effective use of received resources), as well as methods and means of implementation. Management of the company's financial resources is one of the key factors in the organization of the company's production and economic activity, as well as one of the most important factors in ensuring the effective financial and economic activity of the company in modern conditions.

Keywords: management, financial resources, enterprise, financial condition, enterprise management.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Під дедалі серйознішим впливом національної економіки, фінансової та політичної кризи найважливішим фактором для успішного розвитку вітчизняних підприємств у довгостроковій перспективі є фундаментальна мета розвитку та побудова ефективної економічної системи. Методи управління бізнесом в Україні доводять, що максимізація фінансової вартості є їх основною метою. Це можна побачити через їх управління фінансами, яке зосереджується на збільшенні вартості ринку та збільшенні привабливості фінансових ресурсів для інвесторів. Це досягається шляхом використання важелів і методів узгодженим і інтегрованим способом. Створення безперервності, узгодженості та адаптивного механізму управління коштами допомагає компаніям краще адаптуватися до мінливих ринкових умов.

Якісний фінансовий менеджмент вимагає від фірми дотримання принципів комплексності та системності. Фінансові ресурси, якими володіє компанія, визначають її фінансовий потенціал, і ринкові умови можуть розширити або зменшити цей потенціал. Усе це потребує розробки ефективної політики управління фінансовими ресурсами як одного з найважливіших елементів загальної стратегії діяльності та розвитку бізнесу.

Аналіз досліджень та публікацій

Вагомий внесок у розвиток теорії управління фінансовими ресурсами корпорацій зробили вчені: Бланк Ю.Ф., Д.К. Ван Хорн, І.С. Гуцал, О.Д. Василик, О.Д. Заруба, Квасо Кнайслер, В.В. Костецький, О.І. Кулінич, Д.І. Колліс, Л.О. Лігоненко, А.А. Мазаракі, С. Монтгомері, К.В. Павлюк, В.Ф. Палей, А.М. Поддєрьогін, Дж. Річард Де, Д.Г. Зігель, Н.Й. Спасів, В.І. Тєрохін, О.О. Орлов, Р.Н. Холт та ін. Проте навіть сьогодні постійно постають питання, пов'язані з розробкою та впровадженням ефективних стратегій і тактик управління фінансовими ресурсами бізнесу як цілісної системи, підпорядкованої єдиній фінансовій і загальній стратегії функціонування та розвитку бізнесу в сучасних невизначених умовах.

Формулювання цілей статті

Мета статті – теоретичне обґрунтування класифікації управління фінансовими ресурсами на підприємстві. Серед основних завдань виділяємо наступні:

- дослідження терміну «фінансові ресурси», їх функцій;
- визначити фактори фінансово-економічного механізму управління підприємством;
- охарактеризувати різні підходи до класифікацій фінансових ресурсів;
- проаналізувати системний підхід в управлінні фінансовими ресурсами на підприємстві;
- розробити етапи управління фінансовими ресурсами на підприємстві та їх вплив на фінансовий стан.

Виклад основного матеріалу

За сучасних умов становлення української економіки розвиток вітчизняних підприємств набув особливого динамізму. Це пов'язано з тим, що конкуренція з боку українського та іноземного бізнесу досить висока, а споживчий попит на товари та послуги, які пропонуються на ринку, зростає. З іншого боку, підприємства також є споживачами різноманітних ресурсів. Під час здійснення господарської діяльності вони взаємодіють з багатьма контрагентами (постачальниками, кредиторами, споживачами тощо). Тому щоб мати присутність на ринку та успішно працювати, кожен бізнес повинен планувати та прогнозувати власні кроки з урахуванням багатьох факторів, які впливають на його діяльність. Звичайно, професійна робота в маркетингу та інших службах бізнесу є досить важливою. Однак, як справедливо зазначив В.В. Костецький, на сучасному етапі розвитку для фінансового забезпечення своєї діяльності все більшого значення набуває фінансовий менеджмент компаній, оскільки фінансові ресурси є основними ресурсами функціонування та розвитку компаній [1].

У науковій літературі немає єдиної думки щодо тлумачення поняття «фінансова влада», проте існують обґрунтовані наукові методи, які узагальнюють різні погляди. Під фінансовою владою підприємства слід розуміти: належність до бізнесу або в розпорядженні бізнесу використовується для забезпечення простоти, або передових процесів відтворення, або коштів для задоволення колективних соціальних потреб. Фінансові ресурси можна розглядати з двох точок зору: як набір інструментів для залучення фінансових ресурсів, необхідних для обслуговування виробничих та інших витрат організації, і як набір фінансових і потенційних можливостей і фактичного використання в процесі розвитку, забезпечуючи тим самим певний обсяг фінансових ресурсів [12]. Загалом під терміном «ресурс» розуміють засоби, які трансформуються та застосовуються для того, щоб отримати бажані результати. У широкому сенсі «фінансові ресурси» стосуються коштів, які можуть бути використані за певним планом для виконання конкретних завдань і досягнення бажаних економічних результатів.

Фінансові ресурси бізнесу за своєю суттю є складною економічною категорією. Українські вчені, які досліджують його економічну природу, мають дуже різні погляди. Найпоширенішою точкою зору є розуміння фінансових ресурсів як грошей цільового спрямування (кошти, доходи, заощадження). Існує й інший спосіб, за яким науковці розуміють фінансові ресурси не лише як гроші, а й як попередньо оплачені кошти в основному та оборотному капіталі. Прихильники цього підходу розуміють фінансові ресурси ширше за рахунок тієї частини фінансових ресурсів, яка втілена в активах фірми [4].

Таким чином, об'єднавши всі наведені вище визначення, можна скласти загальний погляд на концепцію. Фінансові ресурси підприємств – це частина фондів підприємств, що утворюються в процесі розподілу та перерозподілу національного багатства, валового внутрішнього продукту та національного доходу, акумулюються за рахунок власних, залучених і залучених коштів, і знаходяться в розпорядженні суб'єктів комерційної діяльності та необхідні на виконання своїх фінансових зобов'язань, видатки на забезпечення розширення відтворювального процесу та видатки на отримання прибутку від провадження виробничо-господарської діяльності [10].

Фінансові ресурси підприємства повинні виконувати такі функції:

- забезпечення процесу створення бізнесу;
- формування стартового капіталу;
- формування ресурсного потенціалу;
- забезпечення безперервності і відтворюваності торгового процесу;
- виконання фінансових зобов'язань;
- забезпечення фінансової стійкості, платоспроможності, конкурентоспроможності та ефективності господарської діяльності [2].

Особливість фінансово-економічного механізму управління підприємством визначається такими факторами:

- формування статутного капіталу, розділеного на певну кількість акцій рівної вартості, та персоналіфікація права власності на товариство за допомогою акцій;
- випуск акцій як найважливіше джерело поповнення капіталу;
- дивідендна політика компанії;
- формування біржових цін;

– розмежування механізму використання акцій між відкритими та закритими акціонерними товариствами [5].

Конкретний зміст фінансових ресурсів цілком визначається наявністю певних ознак:

– накопичені фонди, результат виробництва, розподілу і перерозподілу сукупних суспільних продуктів і національного доходу.

– кінцеві прибутки, кошти, що використовуються для обміну товарів.

– прибутки після реалізації товару [1].

Фінансові ресурси підприємства мають такі властивості:

– знаходяться в стадії формування;

– відображають зв'язок з майном;

– мають джерело та мету використання;

– структура фінансових ресурсів залежить від джерела формування та напряму використання [11].

Фінансово та економічно бізнес працює на основі того, що кошти постійно надходять на банківські рахунки або в касу у вигляді виручки від продажу або квитанцій і вилучаються, коли здійснюються платежі. У процесі формування, розподілу, перерозподілу та використання корпоративних фінансових ресурсів виникли розгалужені грошові відносини, які відображають економічне значення фінансової сфери. У наведеному вище контексті фінансові ресурси також розглядаються за їх вираженням, зокрема як набір власних грошових доходів і доходів, отриманих ззовні (кошти, залучені та позичені), грошові потоки та їх еквіваленти, готівка, кошти, прибутки та цілі підприємства, фінансування поточних витрат і витрат, пов'язаних з розширенням виробництва, забезпечення сталості фінансово-господарської діяльності суб'єкта господарювання. Таким чином, всю сукупність фінансових взаємовідносин фірми можна умовно представити у вигляді грошових потоків з чітко вираженими вартісними характеристиками [7].

При аналізі будь-якого поняття виникає проблема його класифікації, тобто поділу понять на групи за наявністю або відсутністю якоїсь визначальної ознаки. Водночас більшість вчених-економістів зосереджуються на певному маркері поділу, наприклад, за джерелом утворення або кількома основними маркерами – за формою власності, за обігом і за джерелом утворення. Проте для більш повного відображення сутності фінансів підприємства необхідно розглянути їх класифікацію за якомога більшою кількістю ознак.

Так, Поддерьогін вважає, що основними джерелами фінансування підприємств є власні кошти та запозичення. Власний капітал включає статутний капітал, амортизаційні відрахування, валовий дохід і прибуток. А також субсидії, позики, акціонерний капітал та інші отримані пожертви, а також кошти, залучені на фінансових ринках [3].

Романенко вважає, що матеріальним проявом фінансових відносин на рівні суб'єктів господарювання є фінансові ресурси, під якими, на її думку, слід розуміти кошти, акумульовані підприємствами з різних джерел, що вступають у господарський кругообіг, спрямовані на задоволення своїх потреб. Класифікацію фінансових ресурсів підприємств Романенко пропонує здійснювати за двома основними критеріями: залежно від джерела формування та залежно від власності [6].

В.М. Опарін сформулював класифікацію фінансових ресурсів підприємств, запропонував класифікувати їх за такими основними ознаками: за обігом, за використанням, за формою власності. За ознакою кругообігу він розрізняє початкові фінансові ресурси, тобто фінансові ресурси підприємства, що починають свою діяльність і зосереджені в статутних фондах, і приріст, тобто прибуток, отриманий підприємством у вигляді прибутку внаслідок своєї діяльності. Залежно від характеру використання розрізняють уречевлені фінансові ресурси, вкладені в основні засоби, що безперервно забезпечують виробничий процес, і фінансові ресурси в обороті – оборотні кошти. Амортизація основних фондів та їх оновлення за рахунок амортизаційних відрахувань є цільовим фінансовим ресурсом. За ознакою власності він поділяє фінансові ресурси на власні кошти структури підприємства (які можуть бути приватними, пайовими або пайовими залежно від форми власності), безоплатні або цільові кошти, що надаються державою з бюджету і запозичені, включаючи отримані позики [4].

На думку Л.О. Лігоненко, фінансові ресурси підприємств можна розглядати як капітал, а капітал можна поділити:

– за об'єктами інвестування

– за призначенням використання.

– за формою власності підприємства [12].

Кожне джерело фінансових ресурсів має певні позитивні та негативні характеристики, які визначають різний вплив власних коштів та позикових коштів на діяльність підприємства. Власні фінансові ресурси компанії характеризуються: простотою, швидкістю залучення; вищими можливостями отримання прибутку; забезпеченням фінансової стабільності для розвитку бізнесу, що знижує ризик банкрутства; збереженням повного управління та контролю початкових засновників. При цьому обсяг залучення власних фінансових коштів є обмеженим, що залежить від фінансових можливостей засновника та ефективності попередньої діяльності. Збільшення розміру власних коштів порівняно з запозиченими призвело до

стримування зростання прибутковості власних коштів – найбільш привабливого показника для власників бізнесу. Залучення власних фінансових ресурсів потребує вищих витрат, ніж залучення інших зовнішніх ресурсів.

Залучені фінансові ресурси мають достатньо широкі можливості для залучення обсягу операцій порівняно з власними фінансовими ресурсами та мають суттєвий позитивний вплив на зростання активів і зростання корпоративної діяльності. Однак залучення кредитних коштів пов'язане з певними організаційними складнощами при складанні кредитних договорів, що вимагають згоди кредиторів і забезпечення у вигляді матеріальних цінностей або гарантій третіх осіб. Використання позикових фінансових ресурсів також знижує фінансову стійкість підприємства та підвищує ризик його банкрутства [9]. Питома вага запозичених і власних коштів у фінансових ресурсах даного підприємства є мірою для аналізу фінансової структури підприємства. Це один із найважливіших показників при оцінці фінансового стану бізнесу [9].

Фінансові ресурси – це розмір підприємства, що залежить від його типу та розміру, а також характеру його діяльності. Також фінансові ресурси залежать від обсягу виробництва. Чим ефективніший виробничий процес, тим більші фінансові ресурси. І навпаки, більші фінансові ресурси означають більший обсяг виробництва. Щоб бути платоспроможним, стабільним і ліквідним, підприємству потрібен міцний фінансовий стан. Пошук і ефективне використання фінансових ресурсів є ключовим фактором для досягнення платоспроможності, фінансової стабільності та ліквідності. Це пояснюється тим, що ключем до досягнення будь-якого з цих результатів є пошук фінансових ресурсів, які можна використати для підвищення ефективності компанії [6].

За джерелом утворення фінансові кошти підприємств поділяються на власні кошти (акціонерний капітал), безоплатно засвоєвані державою з бюджету або спеціальних фондів чи централізованих фондів для створення підприємств, позики та кредитування тощо [8]. За поділом оборотних коштів – кошти, з яких підприємство розпочинає діяльність, зосереджені у фондах статутного фонду, тобто початкових фондах, а кошти (прибуток), отримані підприємством у вигляді чистого прибутку за рахунок операційної діяльності розподіляються природою.

Залежно від характеру використання розрізняють уречевлені фінансові ресурси – основні засоби, вкладені в безперервне забезпечення виробничого процесу, і ті оборотні засоби, які обслуговують окремі виробничі цикли – оборотні кошти [12].

За ступенем формування фінансові ресурси поділяються на:

- початкові – формується на початковому етапі діяльності підприємства;
- державно-бюджетні асигнування;
- акціонерні – вклад засновників;
- приватні – власні кошти підприємства.

За терміном використання фінансові ресурси поділяються на вхідні, тобто ресурси, що використовуються тривалий час і безперервно беруть участь у відтворювальному процесі, і використовувані ресурси, тобто поточну вартість у валюті. формі, сума яких включається в ціну продукту і відшкодовується протягом виробничого циклу. В свою чергу, інвестовані фінансові ресурси поділяються на інвестиції: матеріальні активи, нематеріальні активи, оборотні активи [2].

За цільовим призначенням фінансові ресурси поділяються на напрямні (резервні фонди, спеціальні фонди), які можуть бути використані лише на вище зазначені цілі, є універсальними та не мають обмежень за напрямом використання.

Вчений Г.Г. Кірейцев також виділяє класифікації за вартістю або напрямком використання, згідно з якими до фінансових ресурсів бізнесу відносяться витрати на:

- економічний розвиток підприємства;
- соціально-культурні заходи;
- наукові розробки;
- надання благодійної допомоги;
- витрати на утримання відповідних фінансових ресурсів;
- інші витрати підприємства [5].

Також Кірейцев Г.Г. поділяє напрями використання фінансових ресурсів на три категорії:

- фонд додаткової компенсації;
- створення фонду споживання;
- створення резервного фонду [8].

Отже, фінансові ресурси є основою підприємницької діяльності. Зрештою, саме вони створюють необхідну матеріальну основу для функціонування бізнесу на ринку, надаючи те, чого хочуть споживачі. Відсутність у них бізнесу може стати дуже потужним гальмом розвитку. Усі класифікації фінансових ресурсів підприємств мають певні відмінності, які в основному відображаються в поняттях, класифікаційних засобах та ознаках класифікації різних видів фінансових ресурсів підприємств.

Оскільки частина грошового потоку підприємства перетворюється на фінансові ресурси, починається вплив фінансів на забезпечення високого рівня процесів національного відтворення та

прискорення соціально-економічного розвитку країни [6]. Детальне вивчення систем управління фінансовими ресурсами є актуальним для досягнення наступних цілей:

- виживання підприємства в конкурентних умовах;
- уникнення банкрутства і великих фінансових крахів;
- підвищення ринкової вартості компанії;
- прийнятні темпи зростання економічного потенціалу підприємства;
- зростання виробництва і продажів;
- збільшення прибутку;
- скорочення витрат;
- забезпечення прибуткової діяльності тощо [10].

У фінансовому менеджменті система планування ресурсів компанії є частиною її загального фінансового механізму. Як зазначив І.О. Бланк, управління фінансами компанії складається з основних елементів, які реалізують управлінські рішення у сфері фінансової діяльності. Він зазначає, що ця система представлена «системою основних елементів, що регулюють процес прийняття та реалізації управлінських рішень у сфері фінансової діяльності» [7].

Визначення фінансового менеджменту в загальному сенсі означає більше, ніж просто управління фінансами. Поняття охоплює управління грошовими потоками та створення фінансових ресурсів. У ринковій економіці управлінська діяльність відіграє істотну роль у функціонуванні та зростанні бізнесу. Від правильного управління коштами підприємства залежить загальний успіх виробничо-господарської діяльності компанії.

Суб'єкт і об'єкт управління в системі пов'язані з управлінням фінансовими ресурсами. Це частина загальної системи управління, яка включає дві підсистеми: одну, що стосується суб'єкта управління, та іншу, що стосується об'єкта управління.

Управління фінансовими ресурсами та грошовими потоками через процес передбачає використання конкретних методів, форм і прийомів. Це називається процесним підходом до управління фінансами. Деякі з них включають використання фінансових ресурсів і відстеження витрат [8].

Системи управління вимагають системного підходу до дослідження, документування та розуміння своїх фінансів. Вивчення систем управління потребує розробки методичного процесу, який передбачає дослідження, опис та створення нових знань у цій галузі. Сучасна економічна наука розглядає всі економічні системи та об'єкти. Це пояснюється його застосуванням у наукових дослідженнях. Це призводить до створення ефективних систем управління фінансами для будь-якого рівня економічної безпеки [11].

Розвиток підприємства передбачає широкий аналіз; тому системний підхід до фінансового менеджменту відсувається на користь його основної мети: побудови бізнесу. Це також передбачає оцінку стану, структури, складу та напрямків використання фінансових ресурсів, а також фінансових потреб підприємства. Також оцінюються люди, які беруть участь у фінансах підприємства та інших сферах.

Для правильного вирішення фінансово-економічних питань суб'єктам господарювання необхідно спочатку оцінити свій фінансово-економічний стан за відповідними показниками. Потім була створена багатоваріантна модель, або математична формула управління фінансовими ресурсами підприємства, щоб зробити аналітичні висновки [12].

Ефективне фінансове планування вимагає аналізу наявних ресурсів і розгляду майбутніх можливостей. Для цього потрібен системний та аналітичний підхід. Управління фінансовими ресурсами спрямоване на забезпечення стабільного фінансового стану та ефективної діяльності суб'єктів господарювання. Це відбувається шляхом методичного формування, розподілу та використання фінансових ресурсів. Це система засобів, методів і форм, що керують створенням, розподілом і використанням фінансових ресурсів, тобто:

- у певний проміжок часу компанія повинна використовувати найбільше фінансових ресурсів для здійснення будь-якої діяльності;
- фінансові ресурси повинні використовуватися раціонально на відповідному етапі процесу формування;
- максимізація прибутку та підтримання високої вартості ринку є важливими для зростання ринку.

Різні рівні управління створюють, розподіляють і використовують ресурси з метою формування, розподілу і використання найменших грошей при великих витратах і ризиках. Це ключовий аспект системи [11].

У науковій літературі до завдань управління фінансовими ресурсами в основному відносять:

- забезпечення найкращих умов для придбання необхідних ресурсів;
- максимізація ефективності наявних ресурсів є важливою метою.

У загальній структурі функціонування системи фінансового менеджменту суб'єктів господарювання фінансові ресурси є одним із складових елементів керованої системи, тобто об'єктом управління, який також включає джерела фінансових ресурсів та фінансові взаємовідносини [8].

Фінансові ресурси втілені в грошовому потоці підприємства – сукупності доходів і витрат протягом певного періоду часу, які виникають під час економічної діяльності. Ефективна система управління має базуватися на загальних і специфічних принципах управління. Загальні принципи включають наступне: цілі; правовий захист управлінських рішень; оптимізація управління; децентралізація; відповідність; автоматична заміна втраченого; перші керівники; одноразове введення інформації; нові призначення; сертифіковане навчання. Серед основних конкретних принципів управління фінансовими ресурсами компанії рекомендується виділити наступні принципи: безперервність, ієрархія прийняття рішень, економічність, оптимальність джерел, комплексність, спеціалізація тощо [10].

Управління фінансовими ресурсами – це складний і багатогранний процес, який поділяється на декілька етапів:

- визначення та постановка проблеми;
- зібрати та обробити дані відповідно до заданого питання;
- проаналізуйте отриману інформацію;
- приймати управлінські рішення на основі аналізу;
- реалізувати прийняте рішення;
- оцінка результатів виконання рішення [4].

Така серія дій дозволить отримати оптимальні перевірені результати. Кожну дію можна вказати на основі проблеми. У переважній більшості випадків успіх у вирішенні поставленої задачі залежить від правильного й вдалого вибору та використання методів і прийомів підготовки управлінських рішень.

Вибір і впровадження оптимального рішення в управлінні фінансовими ресурсами залежить від його економічної ефективності, тобто результати повинні відповідати понесеним витратам з урахуванням мінімальних ризиків. Якщо управління фінансовими ресурсами розділити на управління підготовкою та управління використанням, то ефективна підготовка полягає в залученні оптимального обсягу фінансових ресурсів для виконання завдання з найменшими витратами. Ефективне використання характеризується виконанням поставлених завдань з мінімальними витратами фінансових ресурсів і мінімальним ризиком. У той же час отриманий додатковий ефект повинен перевищувати понесені додаткові витрати.

Ефективне управління фінансовими ресурсами відбувається в рамках фінансового механізму. Традиційно структура фінансового механізму складається з п'яти взаємопов'язаних елементів: фінансового підходу, фінансового важеля, правового, нормативного та інформаційного забезпечення [1].

Фінансові методи можна визначити як методи, що впливають на фінансові взаємовідносини суб'єктів господарювання в напрямку управління потоками фінансових ресурсів. До фінансових методів належать планування, прогнозування, позики, податки, страхування тощо [8].

Фінансовий леверидж – це фінансовий метод. До фінансового левериджу належать прибуток, дохід, амортизаційні відрахування, цільові фонди, фінансові санкції, рента, процентні ставки за кредитами, депозити, облігації, внески в акціонерний капітал, внески до статутного капіталу, портфельні інвестиції, дивіденди тощо [9].

Підтримкою фінансового механізму є законодавчі та нормативні документи, такі як накази, постанови, інструкції та стандарти, прийняті керівним органом. Крім того, фінансові механізми використовують методичні вказівки, типові тарифні ставки, інструкції та інші нормативні документи [7].

Інформаційно-технічне забезпечення функціональності фінансового механізму необхідно враховувати при збільшенні кількості як внутрішньої, так і зовнішньої інформації. Це пояснюється тим, що швидша обробка, менший час доступу та більший обсяг зберігання даних ускладнюють фінансовий механізм. Рекомендується це враховувати при розробці плану інформаційного забезпечення.

Крім того, вважаємо, що до переліку елементів фінансового механізму слід віднести організаційно-управлінське забезпечення, яке забезпечує гарантію побудови обґрунтованої фінансової структури управління підприємством, оптимізації управлінської команди та здійснення управлінської діяльності в межах господарської діяльності підприємства, передбачені повноваження [9].

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

Щоб вести прибутковий бізнес, необхідно мати кошти. Їх можна визначити як ресурси, які компанія використовує для виконання різноманітних завдань і отримання прибутку. Гроші утворюються, коли капітал розподіляється та перерозподіляється через національний валовий внутрішній продукт і суспільний національний дохід. Здійснюється за рахунок державної власності, запозичень і залучення капіталу. Фінансові зобов'язання виконуються суб'єктами господарювання завдяки їхньому доступу до коштів. Це їм потрібно для виконання своїх фінансових зобов'язань, для розширення процесу відтворення.

Щоб визначити ефективність управління компанією, компанії досліджують низку фінансових показників. До них належать як корпоративні активи, так і пасиви, а також їхній динамічний стан. Крім цього, вони враховують ще кілька специфічних показників, таких як ліквідність капіталу акціонерних товариств, його платоспроможність, рівень економічної активності та оборотності. Вони також враховують використання компанією основних засобів і прибутковість у своїх активах і пасивах.

Література

1. Абдуллаєва А.Є. Особливості здійснення стратегічного управління фінансовими ресурсами на вітчизняних підприємствах / А.Є. Абдуллаєва // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2020. – № 1. – С. 188–191.
2. Близнюк О.П. Класифікація джерел формування фінансових ресурсів підприємства [Електронний ресурс] / О.П. Близнюк, А.П. Горпинченко // Вісник Міжнародного слов'янського університету. Сер.: Економічні науки. – 2013. – Т. 15, № 2. – С. 52–58.
3. Бугаєнко Д.О. Управління оборотним капіталом та оцінка його впливу на фінансовий стан підприємства / Д.О. Бугаєнко // Матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції (заочна форма). «Формування та перспективи розвитку підприємницьких структур в рамках інтеграції до європейського простору». – Полтава, 2019. – 715 с.
4. Вовк І. Класифікація ресурсів підприємства. Сучасні підходи [Електронний ресурс] / І. Вовк // Соціально-економічні проблеми і держава. – 2012. – №1 (4).
5. Волинчук Ю. Особливості формування та використання фінансових ресурсів підприємств. / Ю. Волинчук // Економічний аналіз. – 2013. – Вип. 11, ч. 2. – С. 96–101.
6. Гайбура Ю.А. Концептуальні засади формування фінансових ресурсів підприємств за сучасних умов / Ю.А. Гайбура // Агросвіт. – 2020. – № 6. – С.14–21.
7. Гайбура Ю.А. Фінансове прогнозування як елемент управління фінансовими ресурсами підприємства / Ю.А. Гайбура, Л.А. Загнітко // Економіка і суспільство. – 2017. – № 9.
8. Гріщенко І. Основні аспекти фінансового планування в системі фінансової безпеки підприємства / І. Гріщенко, Т. Гринчук // Економіка та суспільство. – 2020. – № 22.
9. Костецький В. Сутнісно-теоретичні підходи до визначення фінансового забезпечення діяльності підприємства / В. Костецький // Галицький економічний вісник. – 2010. – № 4(29). – С. 135–145.
10. Леось О. Механізми формування фінансових ресурсів підприємств [Електронний ресурс] / О. Леось, І. Коваль // Державне управління та місцеве самоврядування. – 2014. – Вип. 1. – С. 119–126.
11. Рудченко І.В. Удосконалення механізму управління фінансовими ресурсами підприємства / І.В. Рудченко // Сучасні питання економіки і права. – 2011. – № 1. – С. 16–19.
12. Тодосійчук В.Л. Концептуальні засади управління фінансовими ресурсами державного підприємства / В.Л. Тодосійчук // Інфраструктура ринку. – 2018. – Вип. 26. – С. 56–64.
13. Тодосійчук В.Л. Управління фінансовими ресурсами підприємств регіону / В.Л. Тодосійчук, А.Р. Ременюк // Матеріали доповідей Міжнар. наук.-практ. конф. «Економічні, політичні та культурологічні аспекти європейської інтеграції України в умовах нових глобалізаційних викликів» (м. Ужгород, 16-17 квітня 2018 року). – Ужгород : Видавничий дім «Гельветика», 2018.

References

1. Abdullaieva A.Ye. Osoblyvosti zdiisnennia stratehichnoho upravlinnia finansovymy resursamy na vitchyznianskykh pidpriemstvakh / A.Ye. Abdullaieva // Herald of Khmelnytskyi National University. – 2020. – № 1. – С. 188–191.
2. Blyzniuk O.P. Klasyfikatsiia dzherel formuvannia finansovykh resursiv pidpriemstva [Elektronnyi resurs] / O.P. Blyzniuk, A.P. Horpynchenko // Visnyk Mizhnarodnoho slovianskoho universytetu. Ser.: Ekonomichni nauky. – 2013. – T. 15, № 2. – S. 52–58.
3. Buhaienko D.O. Upravlinnia oborotnym kapitalom ta otsinka yoho vplyvu na finansovyi stan pidpriemstva / D.O. Buhaienko // Materialy II Mizhnarodnoi nauково-praktychnoi konferentsii (zaochna forma). «Formuvannia ta perspektvyv rozvytku pidpriemnytskyykh struktur v ramkakh intehtatsii do yevropeiskoho prostoru». – Poltava, 2019. – 715 s.
4. Vovk I. Klasyfikatsiia resursiv pidpriemstva. Suchasni pidkhody [Elektronnyi resurs] / I. Vovk // Sotsialno-ekonomichni problemy i derzhava. – 2012. – №1 (4).
5. Volynchuk Yu. Osoblyvosti formuvannia ta vykorystannia finansovykh resursiv pidpriemstv. / Yu. Volynchuk // Ekonomichnyi analiz. – 2013. – Vyp. 11, ch. 2. – S. 96–101.
6. Haibura Yu.A. Kontseptualni zasady formuvannia finansovykh resursiv pidpriemstv za suchasnykh umov / Yu.A. Haibura // Ahrosvit. – 2020. – № 6. – S.14–21.
7. Haibura Yu.A. Finansove prohnouzuvannia yak element upravlinnia finansovymy resursamy pidpriemstva / Yu.A. Haibura, L.A. Zahnitko // Ekonomika i suspilstvo. – 2017. – № 9.
8. Hrishchenko I. Osnovni aspekty finansovoho planuvannia v systemi finansovoi bezpeky pidpriemstva / I. Hrishchenko, T. Hrynchuk // Ekonomika ta suspilstvo. – 2020. – № 22.
9. Kostetskyi V. Sutnisno-teoretychni pidkhody do vyznachennia finansovoho zabezpechennia diialnosti pidpriemstva / V. Kostetskyi // Halyskyi ekonomichnyi visnyk. – 2010. – № 4(29). – S. 135–145.
10. Leos O. Mekhanizmy formuvannia finansovykh resursiv pidpriemstv [Elektronnyi resurs] / O. Leos, I. Koval // Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia. – 2014. – Vyp. 1. – S. 119–126.
11. Rudchenko I.V. Udokonalennia mekhanizmu upravlinnia finansovymy resursamy pidpriemstva / I.V. Rudchenko // Suchasni pytannia ekonomiky i prava. – 2011. – № 1. – S. 16–19.
12. Todosiichuk V.L. Kontseptualni zasady upravlinnia finansovymy resursamy derzhavnogo pidpriemstva / V.L. Todosiichuk // Infrastruktura rynku. – 2018. – Vyp. 26. – S. 56–64.
13. Todosiichuk V.L. Upravlinnia finansovymy resursamy pidpriemstv rehionu / V.L. Todosiichuk, A.R. Remeniuk // Materialy dopovidei Mizhnar. nauk.-prakt. konf. «Ekonomichni, politychni ta kulturolohichni aspekty yevropeiskoi intehtatsii Ukrainy v umovakh novykh hlobalizatsiinykh vyklykiv» (m. Uzhhorod, 16-17 kvitnia 2018 roku). – Uzhhorod : Vydavnychi dim «Helvetyka», 2018.